

Wydział Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej

**zaprasza na seminarium
przeddoktorskie**

mgr. inż. Michała Kukułki
Zakład Kartografii, GiK PW

**Koncepcja kartograficznego systemu wspomaganie
użytkowników serwisów geoinformacyjnych**

**piątek — 18. maja 2012
godz. 12.15 sala 206 GG**

Koncepcja kartograficznego systemu wspomagania użytkowników serwisów geoinformacyjnych

„Kartografia dla każdego” jest mottem, jakie ogłosiła Międzynarodowa Asocjacja Kartograficzna podczas konferencji w Moskwie w 2007 roku. Jest to nie tylko hasło, ale odzwierciedlenie coraz powszechniejszego zjawiska ostatnich lat. Mapy internetowe stają się ważnym komponentem systemów informatycznych w coraz to nowych dziedzinach i branżach, a liczba ich użytkowników lawinowo wzrasta. Można zaobserwować coraz więcej inicjatyw określanych mianem „społecznościowych” polegających na wspólnym „kartowaniu świata” w ramach idei znanej pod nazwą Web 2.0. Rezultatem tego są kolejne ogólnodostępne źródła danych przestrzennych przygotowane przez zwykłych użytkowników. Obecnie rozszerza i zmienia się rola kartografów profesjonalistów, których zadaniem będzie coraz częściej nie tylko dostarczenie gotowych map, ale budowa odpowiednich mechanizmów pomagających użytkownikom w uzyskaniu poprawnego przekazu kartograficznego. Najważniejszym zadaniem zawodowych kartografów w kontekście tworzenia i wykorzystywania informacji przestrzennej w Internecie będzie opracowywanie schematów postępowania przy tworzeniu danych i prezentacji kartograficznych. W obliczu uwidaczniania się w sieci rzeszy nowych, niedoświadczonych „kartografów” nasuwa się cały szereg pytań, wymagających pilnych odpowiedzi w postaci metodycznych opracowań z zakresu teorii kartografii.

W jaki sposób pomóc nieprofesjonalnym użytkownikom łączyć dane z wielu źródeł o różnej dokładności? Na co powinien „pozwalać” użytkownikowi internetowy serwis geoinformacyjny? Kiedy i w jakim kontekście twórca serwisu może lub powinien narzucić internaucie reguły przekazu kartograficznego takie jak: ustalony szereg skalowy, umożliwienie korzystania tylko z gotowych zestawów znaków kartograficznych? Czy powinno się zezwalać na jednoczesne wyświetlanie danych z dowolnych źródeł danych? Czy udostępnienie możliwości scalania i wyświetlenia wszystkich dostępnych w danym momencie warstw tematycznych jest zaletą systemu, czy jego wadą?

Niezależnie od tego, jakiego rodzaju informacje przestrzenne udostępnia internetowy serwis map, w dobie implementacji INSPIRE oraz powszechności serwisów takich jak Google Maps czy OpenStreetMap, konieczność odpowiedzi na postawione powyżej pytania nabiera jeszcze większego znaczenia. Geoportale stały się w ostatnich latach ważnym medium dla kartografów. Stanowią niezwykle użyteczny i atrakcyjny nośnik przekazu kartograficznego. Brak jest jednak wytycznych ich tworzenia, inaczej niż ma to miejsce w przypadku np. opracowywania tradycyjnych map analogowych, szczególnie urzędowych. Brak jest metodycznego podejścia do budowy map internetowych oraz zasad tworzenia prezentacji kartograficznych przez użytkowników, niezajmujących się tym zawodowo. Jest to szczególnie istotne, gdyż portale przeznaczone są dla tzw. „masowego” odbiorcy i nie zawsze są tworzone przez kartografów. Brak jest również narzędzi, które wspomagałyby użytkowników w rozwiązaniu postawionych powyżej problemów. Na obecnym etapie prowadzone są badania w zakresie stworzenia prototypu kreatora wspomagającego użytkowników w procesie tworzenia prezentacji kartograficznych, łączenia różnych źródeł danych, sterowania zakresem treści, doboru skali prezentacji zależnie od parametrów danych źródłowych, analizy spójności modeli pojęciowych oraz wyboru stylistyki graficznej kompozycji. Zamierzeniem podjętego wyzwania jest zaproponowanie pewnych mechanizmów pojęciowych i technologicznych w procesach tworzenia internetowych prezentacji kartograficznych.